

Lloret de nit, la festa continua!

Malgrat les campanyes municipals per rentar la imatge del municipi, l'incivisme i l'alcohol segueixen triomfant

La festa és al carrer tota la nit. Foto: J. G.

Un any després dels incidents que van posar Lloret de Mar (La Selva) al centre de l'huracà, hem sortit als carrers d'aquest municipi de la Cosa Brava per seguir els turistes a les seves nits boges.

Les llumetes de colors als edificis i el pas dels joves sense rumb sobre l'asfalt del carrer Just Marlès indiquen, quan passen pocs minuts de les deu, que s'ha fet de nit. És estiu, la calor els ofega, i la gran majoria de vianants busquen passar la nit de manera distreta i divertida. Els ingredients bàsics per viure prop de nou hores al carrer es concreten -abans i ara- en festa i alcohol sense límits.

Atents a cada passa d'aquests joves turistes *low-cost*, patrulles de Policia Local, Mossos d'Esquadra i Policia Nacional vetllen perquè un cubata de més no faci que aquesta canalla, i no tan canalla, perdi el món de vista amb resultats irreparables.

Com es diu sempre en aquests casos, festa sí, però amb una bona dosi de civisme. I és que en la memòria d'aquests agents encara perduren les imatges de la nit de l'11 d'agost del 2011, quan van haver d'evacuar unes dues mil persones a tot córrer de la discoteca Colossos per deficiències greus en l'estructura, com ara la manca d'aire condicionat en ple agost. Aquella evacuació va desfermar una batalla campal amb més d'una vintena de detinguts i nombrosos danys materials. Als jutjats, l'expedient d'aquella nit encara dóna tombs a l'espera que se'n celebri el judici.

Tot i que en menor mesura que l'any passat -en part gràcies a l'esforç que ha fet el sector hotelier i el propi Ajuntament per rentar la imatge del municipi-, a partir de les deu pels carrers encara reparteixen a crits la publicitat de locals amb consumicions gratuïtes o, més discretament, ofereixen serveis sexuals. Uns reclams molt llameners per a uns joves que gaudeixen de cada nit com si fos l'última de la seva vida que surten. I que ajusten la butxaca a l'hora de contractar el vol i l'hotel, però no a l'hora de la despesa en disbauxa nocturna.

És el cas de l'Andre, un jove anglès a qui trobem juntament amb uns amics a la sortida dels apartaments. Ens crida l'atenció que, amb tres ampolles a la mà i amb el pas una mica tort, el primer que fa en sortir de l'edifici és llançar afalacs a un grup de noietes russes. Rient, ens confessa que són l'objectiu d'aquesta nit: "Anem per elles, podem tenir-les dormint amb nosaltres", confia als quatre companys que van amb ell i que no deuen tenir gaire més de vint anys.

Caminant pel carrer amb l'Andre i els seus amics, aprofitem per entendre una mica més què busquen i què troben a la Costa Brava. De fet, no ens cal preguntar. Entren a un restaurant de menjar ràpid i demanen cinc hamburgueses. Dins de tot, es tracta d'una bona elecció per fer coixí. Mentre van menjant, un amic de l'Andre, en Connor, ens assegura que és la forma més barata de menjar. I es toca la panxa i riu. Sembla que durant aquests dies, no els importa massa tenir cura del seu físic.

Al mig del carrer Just Marlès, l'autèntic cor de la festa, ens topem amb dues noies alemanyes amb ganes de trobar-se el seu ídol, Don Francis, conegut per la famosa sèrie *We Love Lloret*. Amb un grau d'utilisme important, corren pels carrers cercant l'establiment que regenta aquest showman, declarat persona non grata per l'alcalde Romà Codina.

Durant el trajecte amb la Corinna i la Hertha buscant el local de Don Francis, ens creuem amb

d'altres compatriotes seves que llueixen samarretes amb la frase "I love Don Francis". Bona campanya de marqueting per a un emprenedor que va deixar el seu país, buscant un futur a Catalunya. Ara, el seu local és tota una referència a Lloret de Mar, amb llargues cues per accedir-hi.

La cara i la creu

Mentre alguns gaudeixen sense límits, i amb un civisme més aviat justet, des de la Federació Catalana d'Activitats Recreatives (Fecasarm) promouen una campanya per millorar la imatge de Lloret, després dels incidents de fa un any i de tot el que ha generat l'emissió a Alemanya del reality show *We Love Lloret*. A les polseres que reparteixen per conscienciar als joves, una inscripció molt rotunda: "Maximum Fun, Minimum Disturbance". Clarificadora, però que no sembla alterar gaire els plans de milers de joves que deambulen pels carrers passant de tot durant les llargues nits boges de Lloret.